

دشت رؤیا

ناگهان لحظه‌های خالی را
نغمه‌های پرنده‌ای پر کرد
غنچه‌ای ناگهان شکوفا شد
دشت را عطر خنده‌ای پر کرد
در افق بین آسمان و زمین
یک گل زرد آفتابی شد
آسمان روشن و خیال انگیز
رود بیش از همیشه آبی شد
هر طرف در فضا نمایان شد
فوجهای قشنگ پروانه
زرد و سرخ و سفید ... نارنجی
آسمان شد به رنگ پروانه
من پر از اشتهای یک شاعر
لحظه‌ها را عمیق می‌بینم
در فضایی پر از گل و احساس
شاعر لحظه‌های شیرینم